

**Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D.
Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici**

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. II. Expenditur opinio Catherini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74152](#)

qualitas est spiritualis, vel corporea. Non corporea, quia haec non potest afficere animam; non spiritualis, quia huius non est assignabilis causa, cum filius Serpentis non cum Adamo, sed cum Eva loquentis illam non potuerit producere; insuper ejusmodi qualitas non ablueretur per baptismum, nec subtraheretur Divinae causalitatem, quorum utrumque repugnat peccato originali.

§. II.

Expenditur opinio Catherini.

3. *A*mbo si Catherini, Pighii, & Salmeronis doctrina est, peccatum originale formaliter consistere in praeterito actuali peccato Adami parvulos extrinsecè denominante: quæ sententia docet primò peccatum originale nihil esse aliud, quam primam Adæ inobedientiam. Secundò, hoc originale peccatum esset unum idemque in omnibus, in Adamo quidem re ipsa, in ceteris vero imputative. Tertiò, nihil esse inherens in parvulis, quod habet rationem peccati. Quartò, privationem justitiae, reatum, & similia ponam esse peccati originalis, non culpam.

Fundamentum hujus sententiae est primò: Illud est originale peccatum, per quod mors intravit in mundum: sed per peccatum Adami personale mors tam animæ, quam corporis intravit in mundum: ergo ipsum est peccatum originale. Secundo: Illud est peccatum originale, quo in primo instanti conceptionis peccatores constitutimur: sed per inobedientiam Adami sic constitutimur peccatores, dicente Apostolo: *Per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi.*

Tertiò: Illud est nostrum originale, quod Adam in nos transmisit: sed transmisit suum personalē, vel actuale peccatum, non enim aliud transmisit, quam quod habuit; sed habuit actuale peccatum: ergo.

Quartò: Illud est nostrum originale, quo Adam nobis nocuit: sed per suam actualem inobedientiam nobis nocuit: ergo.

Huc applicant textus SS. PP. cum dicunt: *Quoniam non jejunavimus, exulamus a paradiso.* Basilius hom. 1. de jejuni. *In casu primi hominis cecidimus omnes.* Bernard. serm. in Cena Dom.

4. Contra hanc sententiam est primò: quia Concil. Atauf. can. 2. nec non Trid. loco citato, dicunt peccatum transfundit in posteros, & eodem modo loquuntur de peccato, ac de morte: sed peccatum transfundit non est pura denominatione extrinsecæ, ut neque mortem transire in genus humānum: ergo non potest salvare originale peccatum per puram denominationem extrinsecam.

Secundò: Idem Trid. sicc. 6. c. 2. affirmit, homines dum concipiuntur, propriam iniquitatem contrahere, ut, licet sit unum origine, sit tamen distinctum in singulis: sed ex mente Pighii & Catherini unum tantummodo esset peccatum originale commune omnibus, cum actuali peccatum Adami tanquam actus immanens ipsis non possit multiplicari in posteris.

Tertiò: Concilium ibidem opponit comparativè iniquitatem, quam ex Adamo per generationem acceperimus, gratiæ & sanctitati, quam à Chri-

sto per baptismi regenerationem acceperimus; ergo sicut ista est cuiuslibet baptizato propria, intrinseca, & distincta à sanctitate Christi, ita & in iustitia, quam ex Adamo contrahimus, est cuiuslibet propria, intrinseca, & distincta à peccato Adami.

Quartò: Poena damni, respondens culpe originali, intrinsecè & signatim afficit omnes, qui sine baptismi deceidunt: ergo similiter culpi originalis, cui illa proportionatur, debet esse intrinsecè recepta in singulis.

Quinto per baptismum intrinsecè mundamus, & abluiamur à peccatis: sed hoc significat in proprietate verborum ablutionem alicuius maculae intrinsecæ: ergo.

Fundamenta contrariae opinionis peccant in confusione peccati originalis activi originantis cum peccato originali passivo, & sensu causalis eum formalis.

Unde ad 1. Respondeo distinguendo maiorem: Est peccatum originale originans, concedo; est peccatum originale, originatum, & passivè receptum, nego. Hoc enim est ipsa mortuinitas; & sic distincta minor, nego consequentiā.

Ad 2. distinguo maiorem: Illud est nostrum originale peccatum, quo formaliter & intrinsecè peccatores constitutimur, concedo; quo causaliter, & extrinsecè, nego majorem; sed per Adæ actuale peccatum constitutimur peccatores causaliter & extrinsecè, concedo; formaliter & intrinsecè, nego minorem & consequentiā.

Ad 3. nego minorem, & probationem distinguo. Illud transmisit, quod habuit causaliter, concedo; formaliter, nego. Peccatum enim, quod formaliter habuit, cum esset actus immaterialis, transmisi potuit.

Similiter ad 4. Illud est originale, quo Adam nobis nocuit, & nocet formaliter, concedo; quo nocuit causaliter, nego; vel subdistinguo: Et originale originans, & activè, concedo; originatum, & passivè, nego.

Ita & Basilius loquitur in sensu causalitatis, ex ilium à paradise refundit in compositionem poni prohibiti. D. vero Bernardus loquitur de causalitate, quo omnes in Adamo peccante cecidimus in debito & potentia, non actu; extrinsecè, & intrinsecè.

§. III.

Sententia Durandi rejicitur.

Durandus in 2. dist. 30. q. 3. dicit, peccatum originale parvolorum formaliter constituit in reatu, seu dignitate carendi iustitiae originale, quæ carentia est poena ipsorum.

Fundamentum habet in autoritate SS. Dionysii & Augustini; nam Dionysius de Div. non c. 4. assertit, puniri non esse malum, sed esse personam dignum: ergo dignitas poena est moraliter, ideoque sufficiens, ut formaliter constituit peccatum originale. D. vero Augustinus disputationes contra Pelagianos sapientem meminit, consupitentiam in non baptizatis esse peccatum originale non ratione sui, sed ratione reatus ad juncti, & idem esse tolli reatum, accollit originale peccatum.